

I

(Mededelingen)

EUROPEES PARLEMENT

SCHRIFTELIJKE VRAGEN ZONDER ANTWOORD (*)

Deze vragen worden overeenkomstig artikel 46, lid 3, van het Reglement van het Europees Parlement openbaar gemaakt: „De vragen waarop van de Commissie niet binnen één maand en van de Raad . . . niet binnen twee maanden antwoord is ontvangen, worden openbaar gemaakt in het Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen.”

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1488/84

van de heer Jaak Vandemeulebroucke (ARC — B)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
(7 januari 1985)
(85/C 79/01)

Betreft: Sociale situatie van de kunstenaar

Is de Commissie van mening dat in alle Lid-Staten van de Gemeenschap voldoende sociale maatregelen getroffen zijn opdat de kunstenaar en zijn gezin beveiligd zouden zijn via een echte sociale zekerheid?

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1489/84

van de heer Jaak Vandemeulebroucke (ARC — B)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
(7 januari 1985)
(85/C 79/02)

Betreft: Buitenlands cultuurbeleid van de Lid-Staten

Via allerhande instellingen, zoals bij voorbeeld de British Council, Internationale Culturele Betrekkingen, enz, wordt door de Lid-Staten aan buitenlands cultuurbeleid gedaan. Kan de Commissie mededelen hoeveel de diverse Lid-Staten besteden aan buitenlands cultuurbeleid en hoeveel procent dit uitmaakt van hun begroting?

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1492/84

van de heer Niall Andrews (RDE — IRL)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
(7 januari 1985)
(85/C 79/03)

Betreft: Loodsmelterij in Ranelagh

In de Ranelagh-buurt in Dublin heerste grote ongerustheid over de voortdurende uitstoot van lood uit een smelterij welke in het hart van een woonwijk is gelegen. De mensen zijn zeer bezorgd over de gezondheid van hun kinderen en zij hebben last van de stank van de loodsmelterij.

Kan de Commissie mededelen of er EEG-richtlijnen bestaan welke de uitstoot van dat soort smelterijen in woonbuurten verbieden?

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1493/84

van de heer Niall Andrews (RDE — IRL)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
(7 januari 1985)
(85/C 79/04)

Betreft: Plagerij van Ierse leden van het Europese Parlement op London Airport bij hun doorreis van Dublin naar Brussel

Er is een onderzoek gaande naar een voorval waarbij een Duits lid van het Europese Parlement die op dienstreis was via Nederland naar Brussel, werd aangehouden en, een Nederlandse douaneambtenaar hem, ondanks zijn diplomatieke paspoort, moeilijkheden bezorgde.

(*) De antwoorden worden openbaar gemaakt zodra de betrokken Instelling heeft geantwoord.

1. Kan de Commissie inlichtingen verschaffen over een soortgelijk voorval dat op maandag 29 oktober 1984 op London Airport plaatsvond, toen vraagsteller dezès, de heer Niall Andrews, TD, lid van het Europese Parlement, en de heer Richie Ryan, lid van het Europese Parlement, door Britse luchthavenambtenaren werden verzocht landingskaarten in te vullen en werden onderworpen aan volstrekt onaanvaardbare plagerijen, zulks ondanks hun recht op vrij verkeer als leden van het Europese Parlement?
2. Kan de Commissie ervoor zorgen dat een onderzoek wordt ingesteld naar het gebeurde ten einde herhaling van soortgelijke, zeer ongewenste incidenten te voorkomen?
2. Is het waar dat vanaf het derde kwartaal 1984 tot heden de Belgische industrie 5 % meer moet betalen voor gas dan de Nederlandse industrie (= 200 miljoen Bfr. per jaar voor de Société carbochimique).
3. Vindt de Commissie dat onderscheid normaal of moet het als een abnormale regeling worden aangeklaagd?
4. Welke terugstortingen voor geleden schade en nadeel kunnen de benadeelde bedrijven wellicht ontvangen voor 1983 tot het eerste kwartaal 1984, boven eerder genoemd verschil voor 1983 tot het eerste kwartaal 1984? Moet elk bedrijf afzonderlijk een specifieke klacht indienen?

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1494/84

van de heer Niall Andrews (RDE — IRL)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(7 januari 1985)

(85/C 79/05)

Betreft: Recht op sociale voorzieningen en behandeling van teruggekeerde ontwikkelingswerkers

Zal de Commissie met het oog op de ontwikkelings-samenwerking binnenkort aan de Raad voorstellen om in alle Lid-Staten voorzieningen voor sociale zorg en behandeling te verlenen aan alle teruggekeerde ontwikkelingswerkers die op verzoek van een bonafide uitzendende instantie in het buitenland en ontwikkelingslanden hebben gewerkt, aan wie thans zodanige voorzieningen worden ontzegd?

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1500/84

van mevrouw Undine-Uta Bloch von Blottnitz

(ARC — D)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(7 januari 1985)

(85/C 79/07)

Betreft: Dumping in zee en opslag van gevaarlijke afvalstoffen op de zeebodem

Is de Commissie voornemens de Raad een voorstel voor te leggen betreffende vraagstukken op het gebied van de dumping in zee en de opslag op de zeebodem van gevaarlijke (chemische en radioactieve) afvalstoffen en betreffende de verbranding van deze stoffen op zee?

Zo ja, wanneer?

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1498/84

van mevrouw Anne-Marie Lizin (S — B)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(7 januari 1985)

(85/C 79/06)

Betreft: Stand van zaken van tegen de Gasunie ingeleide procedures wegens discriminerende prijzen voor ammoniakfabrieken

Kan de Commissie mededelen:

1. Welke vorderingen zijn gemaakt met de door Frankrijk en Duitsland bij de Commissie ingeleide procedure?

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1506/84

van de heer James Provan (ED — GB)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(7 januari 1985)

(85/C 79/08)

Betreft: Toezicht op de milieuvervuiling

Er is bezorgdheid geuit over de omvang van de werkzaamheden en de kosten die gemoeid zijn met de tenuitvoerlegging van de voorschriften inzake de milieuvervuiling in de Europese Gemeenschap, waarvan onlangs de belangrijkste bepalingen in het Verenigd Koninkrijk op basis van de Wet toezicht op de milieuvervuiling van 1974, van kracht geworden zijn.

Kan de Commissie derhalve meedelen in hoeverre en met welk resultaat andere Lid-Staten van de Europese Gemeenschap de richtlijnen betreffende het toezicht op de milieuvervuiling ten uitvoer leggen en mij zoveel mogelijk informatie ter zake verschaffen?

2. Uit welke landbouwproducten het meest economisch ethylalcohol kan worden gewonnen?
3. Of zij voornemens is een richtlijn uit te vaardigen betreffende de toevoeging van alcohol aan benzine?
4. Welke invloed het gebruik van ethylalcohol zou kunnen hebben op de Europese wijnoverschotten en de winning van ethylalcohol?

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1508/84

van de heer Pol Marck (PPE — B)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(7 januari 1985)

(85/C 79/09)

Betreft: Gebruik in België van een in het Groothertogdom Luxemburg geregistreerde auto door echtgenote van EG-ambtenaar

Het Belgische Ministerie van Financiën, administratie der douane en accijnzen, is blijkbaar van oordeel dat de wagen van een EG-ambtenaar, ingeschreven in Luxemburg, waarmee de echtgenote, die het Luxemburgse rijbewijs en de „Titre de légitimation” van Europees ambtenaar bezit, zich in België verplaatst, in overtreding is, aangezien het een invoer zonder aangifte zou betreffen.

Is de Commissie van oordeel dat deze bepalingen:

1. overeenstemmen met het vrije verkeer van personen en goederen,
2. overeenstemmen met de geldende bepalingen betreffende EG-ambtenaren?

Wat denkt de EG te doen, aangezien er blijkbaar in dergelijke gevallen geen duidelijke en eenvormige procedure wordt gevolgd?

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1509/84

van mevrouw Vera Squarcialupi (COM — I)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(7 januari 1985)

(85/C 79/10)

Betreft: Communautaire maatregelen en besluiten met het oog op het gebruik van ethylalcohol als toevoeging aan benzine

Kan de Commissie meedelen:

1. Welke vorderingen er gemaakt zijn met het onderzoek naar het gebruik van ethylalcohol als toevoeging aan benzine?

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1512/84

van de heer Jaak Vandemeulebroucke (ARC — B)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(7 januari 1985)

(85/C 79/11)

Betreft: Inschrijvingsgelden en numerus clausus aan de universiteiten

De Commissie is er wellicht van op de hoogte dat er nogal wat verwarring bestaat in onderwijskringen in verband met de inschrijvingsgelden en de numerus clausus. In dit kader is het probleem te situeren van de universiteitstudenten die leden zijn van de Europese Gemeenschap en die hun hogere studies aanvaatten of vervolledigen in andere Lid-Statens dan die van hun domicilie.

Daarom zou ik de Commissie willen verzoeken mij mee te delen:

1. Welke Lid-Statens inschrijvingsgeld vragen aan (vreemde) studenten behorend tot een EG-Lid-Staat hoger dan het inschrijvingsgeld voor de studenten van de eigen Lid-Staat?
 2. Of er daarbij een onderscheid gemaakt wordt a rato van de faculteiten?
 3. Welke Lid-Statens numerus clausus invoeren voor universitaire studies en eventueel voor welke studierichtingen, en of deze eventuele numerus clausus verschillend is naar gelang het gaat over eigen of vreemde studenten? (Vreemde studenten betekent hier studenten uit andere Lid-Statens.)
 4. Of de Commissie meent dat een algemene regeling voor EG-studenten noodzakelijk is?
 5. Welke houding de Commissie aanneemt ten opzichte van de punten 1, 2 en 3?
-

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1513/84

van de heer Jaak Vandemeulebroucke (ARC — B)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
(7 januari 1985)
(85/C 79/12)

Betreft: EG-voorlichting ten opzichte van onderwijsinstanties

Welke concrete stappen ondernemen de respectieve voorlichtingsbureaus van de EG om de werking en het doel van de Europese instellingen bij de leerlingen en studenten van het secundair en hoger onderwijs bekendheid te geven?

Bestaan er dienaangaande lespakketten en zijn er contacten en samenwerkingsvormen met lerarenorganisaties? Zo ja, met welke?

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1514/84

van de heer Jaak Vandemeulebroucke (ARC — B)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
(7 januari 1985)
(85/C 79/13)

Betreft: De Europese filmindustrie

Vertrekkend van een tot nadenken stemmend gegeven dat het bioscooppubliek in de EG van 1973 tot 1983 met 46 % teruggelopen is, in enkele landen zoals Italië en Groot-Brittannië zelfs met nog veel meer (tot 69 %). Initiatieven van de Franse Regering in het kader van de Franse filmindustrie zorgden ervoor dat daar de toestand heel wat gunstiger evolueert. Terzelfder tijd slaken cineasten alarmkretten verwijzend naar het feit dat de Amerikaanse film de Europese film op eigen bodem compleet dreigt te verdringen.

Kan de Commissie medelen of zij ook van mening is dat de toestand van de Europese filmindustrie zorgwekkend is, en zo ja, welke voorstellen zij eventueel overweegt om deze toestand ten goede te keren?

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1519/84

van mevrouw Yvette Fullet (S — F)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
(7 januari 1985)
(85/C 79/14)

Betreft: Harmonisatie van de wetgevingen betreffende toezicht op de verkoop van wapens aan particulieren

Kan de Commissie, tegen de achtergrond van de verspreiding van zogenaamde lichte wapens enerzijds en met vergunning verkochte „verdedigings”-wapens anderzijds, alsook gezien het toenemende geweld in verscheidene landen van de Gemeenschap, dat wordt bevorderd door het gemak waarmee wapens verkrijgbaar zijn, en in de wetenschap dat in 1980 in Frankrijk 21 141 wapens met vergunning en 10 miljoen wapens zonder vergunning werden gehouden, aan de Raad en het Europese Parlement een voorstel doen voor een richtlijn tot harmonisatie van de nationale wetgevingen van de Lid-Statens betreffende de beperking van de wapenverkoop aan particulieren in de Gemeenschap?

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1520/84

van de heer François Roelants du Vivier (ARC — B)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
(7 januari 1985)
(85/C 79/15)

Betreft: Vervoer van fval en radioactieve stoffen tussen Mol (België) en Ispra (Italië)

Op vrijdag 23 november 1984 werden aan de Frans-Belgische grenspost Gué-d'Hossus op de weg Couvin—Rocroi door douanebeambten twee vaten, bevattende 25 gram tot 93 % verrijkt uranium, ontdekt en tegengehouden.

1. Is de Commissie hiervan op de hoogte?
Kan zij mededelen welke wettelijke bepalingen in dit geval zijn overtreden?
2. Kan zij voorts mededelen welke machtigingen vereist zijn voor het vervoer van afval of radioactieve stoffen tussen de Euratom-centra Mol en Ispra?

3. Kan zij mededelingen verstrekken over de frequentie, de aard en de hoeveelheden van de jaarlijks tussen Mol en Ispra vervoerde afvalstoffen of radioactieve materialen?
4. Kan zij mededelen via welke route het vervoer over de weg van afval of radioactieve stoffen tussen Mol en Ispra in het algemeen plaatsvindt, alsook het aantal transporten van afval of radioactieve stoffen die per vliegtuig worden uitgevoerd tussen Mol en Ispra?
5. Zijn de Commissie reeds met voornoemd geval vergelijkbare incidenten bekend? Zo ja, welke?

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1521/84

van de heer Dieter Rogalla (S — D)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(7 januari 1985)

(85/C 79/16)

Betreft: Europees openbaar ambt

1. Acht de Commissie de salariëring in de Europese openbare dienst verantwoord en hoe motiveert zij het zeer hoge niveau van de salarissen en de regelmatige aanpassing daarvan aan de ontwikkeling van de koopkracht?
2. Is zij het met mij eens dat slechts uitstekende beroepsprestaties van alle personen in kwestie deze zeer goede bezoldiging rechtvaardigen?
3. Hoe garandeert en controleert de Commissie, die verantwoordelijk is ten opzichte van de belastingbetalers in de Gemeenschap, in alle Instellingen de in punt 2 bedoelde evenwichtige verhouding?

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1523/84

van de heer Ernest Glinne (S — B)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(7 januari 1985)

(85/C 79/17)

Betreft: De affaire Bekaert-Cockerill en Richtlijn 76/207/EEG

De arbeidsrechtbank te Charleroi, België, heeft 13 werkneemsters, die ontslagen waren omdat zij weigerden zich te laten verplichten tot deeltijdarbeid en die zich beriepen op het beginsel van gelijke behande-

ling van man en vrouw in het arbeidsproces, gedeeltelijk in het gelijk gesteld: aan ieder van de eiseressen is een, overigens onduidelijk omschreven schadevergoeding toegekend, ten laste van de werkgever.

De bedoeling van de „dertien boze vrouwen” was en is echter dat zij weer tot het bedrijf worden toegelaten. Kennelijk verleent de Belgische wetgeving (wet van 4 augustus 1978), in tegenstelling tot de Franse en Duitse, de rechter niet de bevoegdheid om de werkgevers te dwingen, iemand, wiens ontslag door de rechtbank ongegrond is bevonden, opnieuw aan te nemen.

Kan de Commissie derhalve mededelen:

1. of de Europese Richtlijn 76/207/EEG ⁽¹⁾ betreffende de tenuitvoerlegging van het beginsel van gelijke behandeling van mannen en vrouwen ten aanzien van de toegang tot het arbeidsproces, de beroepsopleiding en de promotiekansen en ten aanzien van de arbeidsvoorwaarden, met name gezien de artikelen 3, sub b), en 4, sub b), niet inhoudt dat personen die ten onrechte zijn ontslagen, het recht hebben om opnieuw te worden aangesteld?
2. hoe zij, gezien de Belgische wet en de Europese richtlijn, voornoemd arrest van de rechtbank te Charleroi beoordeelt?
3. of de „dertien”, uit hoofde van Richtlijn 76/207/EEG, geen recht kunnen doen gelden op hernieuwde aanstelling?
4. of zij het niet wenselijk acht eventuele leemtes in deze richtlijn aan te vullen en aldus de wetgevingen van de Lid-Staten op te trekken tot het niveau van de Europese richtlijn van 9 februari 1976?

⁽¹⁾ PB nr. L 39 van 14. 2. 1976, blz. 40.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1527/84

van de heer Jean-Pierre Abelin (PPE — F)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(7 januari 1985)

(85/C 79/18)

Betreft: EEG-verordening op de schapenteelt

Door de grote verschillen tussen de schapenfokkers in Europa gelden de normale regels van de concurrentie niet meer. In vergelijking met Frankrijk kost het fokken van een schaap in Groot-Brittannië ongeveer de helft, maar wordt door de Gemeenschap 221 maal sterker gesubsidieerd, zoals duidelijk blijkt uit het laatste verslag van de Rekenkamer.

De bestaande ongelijkheid creëert voor de Franse fokkers, en met name voor die uit Poitou-Charentes, een voortdurende verslechterende situatie wanneer niet wordt ingegrepen.

Welke maatregelen denkt de Commissie voor te stellen om rechtvaardige verhoudingen tussen de Lid-Statens te scheppen?

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1528/84
van de heer Raphaël Chanterie (PPE — B)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
(7 januari 1985)
(85/C 79/19)

Betreft: Zure regens, afsterven van de bossen

Kan de Commissie een nauwkeurig beeld geven van de EG-landen en regio's, meer bepaald in België en Vlaanderen, waar de bomen kenmerken vertonen van ziekten te wijten aan zure regens, en of deze schade reeds onherstelbaar is?

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1531/84
van de heer Axel Zarges (PPE — D)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
(7 januari 1985)
(85/C 79/20)

Betreft: Nieuwe maatregelen van de Verenigde Staten in de textiel- en kledingsector

1. Heeft de Commissie bij de bilaterale besprekingen met de Verenigde Staten over de nieuwe herkomstregels in de textiel- en kledingsector de indruk opgedaan dat de Verenigde Staten rekening zullen houden met de EEG-bezwaren, voornamelijk met betrekking tot het appreteren van weefsels, de erkenning van de EEG-herkomst en de vereenvoudiging van het certificaat?

2. Wat denkt de Commissie te doen wanneer de Verenigde Staten niet tot concessies bereid zijn?

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1533/84
van mevrouw Marijke Van Hemeldonck (S — B)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
(7 januari 1985)
(85/C 79/21)

Betreft: Verdeling van laadkosten tussen schip en verlader

Kan de Commissie gegevens verstrekken over welke verdeelsleutel in de voornaamste havens van de EG gehanteerd wordt bij het opsplitsen van de kosten van het laden van een schip tussen rederij en verlader?

Is de Commissie bevoegd om in deze materie regulerend op te treden indien er een concurrentieslag zou ontstaan tussen Europese havens, zoals vorig jaar bijna het geval was toen Rotterdam een „port tariff” poogde in te voeren, gebaseerd op een 90/10 verhouding tussen rederijen en verlader?

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1535/84
van mevrouw Marijke Van Hemeldonck (S — B)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
(7 januari 1985)
(85/C 79/22)

Betreft: Veiligheid van de consument bij kerst- en nieuwjaarsfeesten

Is het de Commissie bekend dat sommige Lid-Statens bij het naderen van de kerst- en nieuwjaarsfeesten stelselmatig controle uitoefenen op bepaalde producten waardoor met name handelaren in speelgoed en klein en groot vuurwerk worden getroffen? Kan de Commissie meedelen of die controle ook aan de grenzen plaatsvindt en of er speciale douanekantoren voor dat soort van producten bestaan?

Bestaat er een EEG-inventaris van de overtredingen van de veiligheidsnormen voor al die producten bij import uit derde landen?

Is de Commissie niet van mening dat dergelijke speciale en systematische controles strijdig zijn met de rechtspraak van het Hof van Justitie, en bovendien geen effect sorteren, daar buiten de controleperiodes weinig scrupuleuze of achtloze importeurs toch gevaarlijke producten in de handel kunnen brengen?

Is de Commissie, gezien de ernstige ongevallen met pyrotechnische produkten (lichamelijk letsel en brandschade), niet van mening dat de verkoop van die produkten gereguleerd en de verbruiker voor de gevaren gewaarschuwd moet worden?

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1536/84

van mevrouw Marijke Van Hemeldonck (S — B)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(7 januari 1985)

(85/C 79/23)

Betreft: Biomechanische en fysiologische proeven

Kan de Commissie per Lid-Staat mededelen voor welke sectoren of categorieën van produkten biomechanisch en/of fysiologisch onderzoek en dito veiligheidstests plaatsvinden?

Welke wetenschappelijke instellingen houden zich met dat soort van onderzoek bezig?

Bestaat er op Europees niveau enige samenwerking tussen deze verschillende instellingen? Ontvangen ze EEG-subsidies of nemen ze deel aan door de Commissie gefinancierde activiteiten? Zo ja, welke?

Is het waar dat de instellingen in kwestie bij hun experimenten levende dieren en menselijke lijken gebruiken, met name bij proeven in verband met toxiciteit, mutagenese en resistentie (bij de studie van interne letsels of breuken)? Bestaan er deontologische regels voor het gebruik van dode lichamen of proefdieren? Van waar betrekken de onderzoekinstellingen hun proefobjecten?

Overweegt de Commissie deontologische regels voor dergelijk wetenschappelijk onderzoek op te stellen, met name als de proefpersonen hun instemming niet kunnen geven?

Bestaat er ook een soortgelijke juridische bescherming voor dieren? Heeft de Commissie het gebruik van computergestuurde mathematische modellen of in vitro-experimenten bestudeerd? Zo ja, tot welke conclusies is zij daarbij gekomen?

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1537/84

van mevrouw Marijke Van Hemeldonck (S — B)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(8 januari 1985)

(85/C 79/24)

Betreft: Veiligheid van kinderen in scholen en op plaatsen voor collectieve sportbeoefening en recreatie

Enkele jaren geleden werd het Pailleron-college in Frankrijk door een brand verwoest, waarbij een groot aantal slachtoffers te betreuren viel. Onlangs zijn in Kortrijk in België bij de instorting van een school een aantal kinderen omgekomen en vele andere gewond. Regelmatig verschijnen in de pers berichten over dit soort dramatische, verspreid doch frequent voorkomende, ongevallen. Inmiddels is een groot aantal kinderen gedood of gewond bij school-, vrijetijds- en sportactiviteiten.

Bezit de Commissie gedetailleerde statistieken per Lid-Staat over het aantal en de oorzaken van al dan niet dodelijke ongevallen van kinderen op school en op speel- en sportterreinen? Zo niet, waarom worden die ongevallen niet opgenomen in het door Beschikking 81/623/EEG van de Raad van 23 juli 1981 (*) ingestelde systeem?

Bestaan er in de Lid-Statens veiligheidsnormen voor schoolgebouwen en plaatsen voor collectieve sportbeoefening en recreatie?

Heeft de Commissie enig onderzoek op dit gebied verricht, en zo ja, wat zijn daarvan de conclusies?

(*) PB nr. L 229 van 13. 8. 1981, blz. 1.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1538/84

van de heer Rudolf Wedekind (PPE — D)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(8 januari 1985)

(85/C 79/25)

Betreft: Kankerverwekkende stoffen in levensmiddelen

Is het de Commissie bekend dat schadelijke en kankerverwekkende stoffen als kopersulfaat en saccharine in enkele Lid-Statens bij de produktie van levensmiddelen gebruikt worden, hoewel ze in andere Lid-Statens bij wet verboden zijn?

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1539/84
van de heer Rudolf Wedekind (PPE — D)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
(8 januari 1985)
(85/C 79/26)

Betreft: Voedselleveranties aan Marokko

Kan de Commissie inlichtingen verstrekken over de omvang en de kosten van de voedselhulp aan Marokko gedurende de laatste jaren?

Zijn de Commissie negatieve effecten van de invoer van levensmiddelen voor Marokko bekend?

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1542/84
van de heer Rudolf Wedekind (PPE — D)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
(8 januari 1985)
(85/C 79/28)

Betreft: Vrijheid van het wereldhandelsverkeer

Is de Commissie op grond van recente enquêteresultaten ook niet van mening dat het protectionisme over de hele wereld sterk toegenomen is?

Kan de Commissie mededelen welke landen een bijzonder aandeel in die ontwikkeling hebben, en welke maatregelen in het bijzonder als protectionistisch aangemerkt kunnen worden?

Hoe beoordeelt de Commissie de onlangs uitgevaardigde exportbeperkingen tegenover de landen van de EEG?

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1540/84
van de heer Rudolf Wedekind (PPE — D)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
(8 januari 1985)
(85/C 79/27)

Betreft: Gevolgen van de zuidwaartse uitbreiding van de Gemeenschap

Het is algemeen bekend dat de zuidwaartse uitbreiding van de EEG met Spanje en Portugal aanzienlijke economische gevolgen voor de landen van Noord-Afrika en het Nabije Oosten, en ook voor Israël en Turkije heeft.

Kan de Commissie, aan de hand van de beschikbare in- en uitvoercijfers van het handelsverkeer tussen de EEG en de betrokken landen (of landengroepen), aantonen welke gevolgen het toekomstige lidmaatschap van Spanje en Portugal voor het handelsverkeer met deze landen (of landengroepen) met zich brengt?

Deelt de Commissie de mening dat een beperking van de import van landbouwprodukten uit de Maghreb- en de Machrak-landen voor de betrokken landen catastrofale uitwerkingen zou hebben?

Kan de Commissie mededelen welke maatregelen zij denkt te nemen om de negatieve gevolgen van de uitbreiding van de EEG voor de betrokken landen af te zwakken?

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1548/84
van de heer Andrew Pearce (ED — GB)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
(8 januari 1985)
(85/C 79/29)

Betreft: Oponthoud door bureaucratie aan de grenzen tussen de Lid-Staten

Welke stappen heeft de Commissie in oktober 1984 ondernomen om het oponthoud door bureaucratie aan de grenzen tussen de Lid-Staten te verminderen?

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1549/84
van de heer Kurt Wawrzik (PPE — D)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
(8 januari 1985)
(85/C 79/30)

Betreft: Overzees personeel EAS—AEC bij de delegaties van de Commissie van de Europese Gemeenschappen in de ACS- en MMI-landen

Is de Commissie, met het oog op de vreemde situatie dat zij bij deze delegaties in de ACS- en MMI-landen wordt vertegenwoordigd door arbeidscontractanten van een Belgisch nutsbedrijf, voornemens zelf dit personeel als ambtenaar aan te stellen en op te nemen in het Europese ambtenarencorps?

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1550/84van mevrouw **Elise Boot** (PPE — NL)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(8 januari 1985)

(85/C 79/31)

Betreft: Uitvoering kappersrichtlijn

1. Kan de Commissie medelen welke Lid-Staten hun wet- en regelgeving moesten aanpassen aan Richtlijn 82/489/EEG van de Raad van 19 juli 1982 (*) betreffende het recht van vestiging en het vrij verrichten van diensten van kappers?

2. Hebben deze Lid-Staten vóór 19 januari 1984 de vereiste maatregelen in werking doen treden om te voldoen aan de richtlijn?

Zo neen, welke Lid-Staten zijn in gebreke gebleven?

3. Kan de Commissie, met vermelding van vindplaatsen, een overzicht geven van de vigerende bepalingen in de Lid-Staten die het terrein van de richtlijn bestrijken?

(*) PB nr. L 218 van 27. 7. 1982, blz. 24.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1551/84van de heer **Ernest Mühlen** (PPE — L)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(8 januari 1985)

(85/C 79/32)

Betreft: Inklaring van goederen bij de nieuwe grensovergang Mesenich

Weet de Commissie dat het Verband Spedition und Lagerei Rheinland-Pfalz EV als belangenbehartiger van de expeditiebedrijven al meer dan twee jaar zonder resultaat probeert voor zijn leden een inklaringskantoor te krijgen bij de nieuwe grensovergang Mesenich aan de autosnelweg A 48 Luxemburg—Trier, en dat dit verzoek wordt afgewezen onder het voorwendsel dat in Luxemburg-Gasperich een centraal inklaringskantoor komt voor alle autosnelwegen die Luxemburg met het buitenland verbinden?

Kan de Commissie bevestigen dat, zoals tegenover de belanghebbenden wordt beweerd, het toelaten van expeditiebedrijven aan de A 48 niet in overeenstemming is met het gemeenschappelijk beleid van de EEG op het gebied van de grenscontroles?

Is de Commissie er zeker van dat het nieuwe centrale inklaringskantoor midden in Luxemburg nog vóór de opening van de autosnelweg Luxemburg—Trier respectievelijk de ingebruikneming van de nieuwe grensovergang Mesenich kan worden geopend, en is zij anders bereid om met de Luxemburgse Regering een voorlopige oplossing te zoeken waardoor de expeditiebedrijven, evenals aan de grensovergang Dudelange (autosnelweg Luxemburg—Thionville), althans voorlopig, in de gelegenheid worden gesteld om hun goederen aan de nieuwe grensovergang in te klaren?

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1552/84van de heer **Karl von Wogau** (PPE — D)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(8 januari 1985)

(85/C 79/33)

Betreft: Belemmeringen voor de intracommunautaire kunsthandel

1. De intracommunautaire kunsthandel is aan vele en kostbare handelsbelemmeringen onderworpen. Wanneer bij voorbeeld een Duitse kunsthandelaar een kunstwerk uit Frankrijk in wil voeren stuit hij op de volgende belemmeringen:

- eerst moet hij bij de Franse autoriteiten een uitvoervergunning aanvragen. Gemiddelde tijdsduur: drie weken;
- voor kunstwerken die meer dan 20 jaar oud en meer dan 20 000 Ffr. waard zijn moet hij vervolgens toestemming vragen aan de kunstcommissie; de kunstcommissie vergadert slechts eenmaal per week, en de benodigde extra tijd is hiermee in overeenstemming;
- de kunsthandelaar moet gebruik maken van de diensten van een door de Franse douane erkende expediteur, die naast de eigenlijke transportkosten bij voorbeeld nog de volgende kosten in rekening brengt: inklaringskosten, bezorging, behandelingskosten, kosten van de Kamer van Koophandel, opstelling van twee uitvoerdocumenten, presentatie bij de douane, verzekering voor de periode van opslag en vaste kosten, in totaal ongeveer 3 % van de waarde van het te vervoeren kunstwerk.

2. Het gemeenschappelijk douanetarief biedt in hoofdstuk 99 slechts faciliteiten voor traditionele technieken. Moderne technieken zijn van deze faciliteiten uitgesloten:

- voor een schilderij van Andy Warhol werd het tarief voor zeefdrukken berekend;
- sculpturen van Claes Oldenburg, Kienholz en Dieter Rot vielen niet onder het tarief voor kunstwerken, maar onder dat voor de gebruikte materialen, waardoor de daarvoor geldende invoerrechten en/of volle BTW werden geheven.

3. Moderne technieken worden niet alleen uitgesloten van de faciliteiten van hoofdstuk 99 van het gemeenschappelijk douanetarief met de gevolgen van dien voor de BTW, maar worden bij de indeling naar het gebruikte materiaal zelfs niet naar de handelswaarde daarvan met invoerrechten respectievelijk BTW belast:

- zo werd een werkstuk van Dan Flavin weliswaar op grond van het gebruikte materiaal — TL-buizen — ingedeeld bij tariefnummer 85.20-31. Daarbij werd echter niet consequent de handelswaarde van de drie TL-buizen, ongeveer 16 DM, maar de waarde als kunstwerk ten bedrage van 18 200 DM als grondslag voor de heffing van invoerrechten respectievelijk BTW genomen.

Welke maatregelen acht de Commissie geschikt om de genoemde belemmeringen op te heffen en ook op het gebied van de kunsthandel de voorwaarden te scheppen voor de verwezenlijking van de Europese binnenmarkt?

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1554/84

van mevrouw Jessica Larive-Groenendaal (L — NL)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(8 januari 1985)

(85/C 79/34)

Betreft: Vergelijking feitelijk ziekteverzuim van mannelijke en vrouwelijke werknemers

In Nederland is onlangs uit een onderzoek verricht onder meer door het Centraal Bureau voor de Statistiek gebleken dat vrouwelijke werknemers zich zowel vaker als in groter getale (%) ziek melden dan hun mannelijke collega's, maar dat zij desondanks nog steeds een lager aantal kalenderdagen verzuimen dan mannen.

Deze feiten niettegenstaande wordt vrouwen nog steeds een groter absentisme verweten dan mannen.

Beschikt de Commissie, bij voorbeeld in het kader van de te ondernemen positieve acties ten behoeve van vrouwen die vooral op een mentaliteitsverandering

gericht zijn, over de hierna genoemde gegevens en zo niet, wil zij dan onverwijld een onderzoek in die richting ondernemen en de resultaten ter kennis brengen van het Europese Parlement:

vergelijkende statistieken uit de Lid-Statens over

- de frequentie van ziekteverzuim
- het verzuimpercentage
- de gemiddelde duur van het verzuim
- de redenen van het verzuim (dat wil zeggen eigen ziekte of ziekte van afhankelijke huisgenoten voor zover er wettelijke regelingen bestaan die recht geven op „verzorgings”-verzuim)

gesplitst naar

- geslacht
- de arbeidsvorm (dat wil zeggen deeltijd of full-time)?

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1555/84

van de heer Hans-Joachim Seeler (S — D)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(8 januari 1985)

(85/C 79/35)

Betreft: Textielhandel met Turkije

Nog steeds subsidieert Turkije in aanzienlijke mate zijn textielexport naar de landen van de EG.

1. Wat denkt de Commissie te doen tegen de nog steeds sterk groeiende uitvoer van textiel en kleding uit Turkije naar de EG tegen gesubsidieerde en deels dumprijzen, vooral gezien de Turkse weigering om met de EG over een regeling te onderhandelen?
2. Is de Commissie niet ook van mening dat het jaarlijkse beroep dat door Turkije wordt gedaan op de vrijwaringsclausule van de Associatieovereenkomst EEG—Turkije voor de Europese textielindustrie, maar ook voor de andere Middellandse-Zeelanden waarmee zij overeenkomsten heeft gesloten, tot haast onaanvaardbare gevolgen heeft geleid omdat Turkije er op deze wijze in geslaagd is de contingenten van jaar tot jaar in haar voordeel te vergroten?

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1556/84

van de heer Dieter Rogalla (S — D)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(8 januari 1985)

(85/C 79/36)

Betreft: Coördinatie tussen de Europese en nationale openbare dienst

1. Welke maatregelen heeft de Commissie getroffen om een stelselmatige coördinatie te waarborgen tussen de Europese en de nationale openbare dienst op het gebied van de bezoldiging, prestaties, personeelsaanwerving en de beroepsopleiding?
2. In welke omvang vinden detacheringen of uitwisselingen van personeel in de ene of de andere richting plaats, en kan de Commissie in voorkomend geval cijfers en ontwikkelingen, gesplitst naar Lid-Staat, aangeven?
3. Zijn er in dit kader bijzondere problemen gezien, en wat heeft de Commissie gedaan om deze kwesties, zo nodig door wijziging van het Statuut van de ambtenaren, op te lossen?

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1557/84

van de heer Dieter Rogalla (S — D)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(8 januari 1985)

(85/C 79/37)

Betreft: Medewerkers van de leden van de Commissie

1. Welke algemene uitspraken kunnen worden gedaan over de aanwerving en de kwaliteit van de medewerkers in de kabinetten van de leden van de Commissie?
2. Verlaten deze medewerkers wanneer het mandaat van de leden van de Commissie is verstreken in de regel de Commissiediensten? Zo niet, welke medewerkers blijven in dienst van de Commissie? Hoe liggen in dit geval de getallen?
3. Welke taken vervullen deze voormalige medewerkers van de Commissie meestal? Heeft de Commissie hiervoor een beleid ontwikkeld, en is over dit beleid overleg gepleegd met de vertegenwoordigers van het personeel? Wat zijn de gevolgen voor de loopbaan van de overige ambtenaren, rekening houdende met de meetbare verdiensten?

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1558/84

van de heer Dieter Rogalla (S — D)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(8 januari 1985)

(85/C 79/38)

Betreft: Impulswerking van schriftelijke vragen van de leden van het Europese Parlement

1. In haar antwoord op mijn schriftelijk vraag nr. 425/84 ⁽¹⁾ over de toelating van voertuigen die op gas rijden tot België en Frankrijk deelde de Commissie mede dat zij pas naar aanleiding van mijn vraag bepaalde procedures en rechtssituaties in een Lid-Staat heeft geconstateerd. Hoe verklaart zij dit?

Gaat het hier om een gebied dat niet onder het EEG-Verdrag valt, is er een personeelstekort of hebben de betrokken medewerkers van de Commissie een belangrijke kwestie over het hoofd gezien?

2. Is het de gangbare praktijk dat de medewerkers van de Commissie per geval de juridische en feitelijke situatie in alle Lid-Statens nagaan en beoordelen?
3. Bestaan er soortgelijke gevallen waarbij een rechtstreekse impulswerking uitgaat van een vraag van een lid van het Europese Parlement, en om hoeveel gevallen per jaar gaat het hier naar de mening van de Commissie?

⁽¹⁾ PB nr. C 301 van 12. 11. 1984, blz. 5.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1559/84

van de heer Dieter Rogalla (S — D)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(8 januari 1985)

(85/C 79/39)

Betreft: Werkzaamheden ten behoeve van de afschaffing van de controles aan de grenzen tussen de Lid-Statens

1. Hoeveel medewerkers van de Commissie zijn min of meer permanent met deze werkzaamheden belast, zowel ten aanzien van de controle op personen als van die op goederen, en kan de Commissie de getallen naar controles op personen en goederen gesplitst aangeven?

Geniet dit werkterrein bij de Commissie prioriteit?

2. Beschikt de Commissie over gegevens over het aantal ambtenaren en andere medewerkers per Lid-Staat dat zich met deze vraagstukken bezighoudt, en is zij eventueel bereid deze informatie in te winnen?

3. Kan de Commissie — op een duidelijke plaats in haar Jaarverslag of op een andere geschikte wijze — regelmatig meedelen welke concrete wijzigingen, dus verbeteringen en vereenvoudigingen, op het gebied van de afschaffing van de controles aan de grenzen tussen de Lid-Staten, zowel voor personen als voor goederen, per jaar tot stand zijn gekomen?

4. Is de Commissie het met mij eens dat dergelijke mededelingen een bijzonder gunstige gelegenheid zijn om het inzicht van de individuele burgers, die in grote getale de grenzen overschrijden, te vergroten?

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1561/84

van de heer Dieter Rogalla (S — D)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(8 januari 1985)

(85/C 79/40)

Betreft: Personeel van de Europese Gemeenschappen

1. Beschikt de Commissie, en beschikken naar haar mening de andere Instellingen over voldoende medewerkers?

2. Geldt dit voor alle categorieën, en zo niet, waarom niet? Waar liggen de bijzondere problemen voor deze categorieën?

3. Heeft de Commissie ervoor gezorgd dat alle Instellingen een gemeenschappelijk aanstellingsbeleid voeren en ook gemeenschappelijke selectieprocedures volgen? Is dit een financieel gunstige regeling?

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1563/84

van mevrouw Marijke Van Hemeldonck (S — B)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(8 januari 1985)

(85/C 79/41)

Betreft: De diamantdistributie

Is de Commissie van mening dat het huidige distributiesysteem voor ruwe diamant, zoals het wordt toegepast door de voornaamste importeur in de EG, de Diamond Trading Company, in overeenstemming is met de mededingingsregels van de Europese Economische Gemeenschap?

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1564/84

van mevrouw Marijke Van Hemeldonck (S — B)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(8 januari 1985)

(85/C 79/42)

Betreft: Kilometervergoedingen

Kan de Commissie een overzicht geven van de kilometervergoedingen die uitbetaald worden aan ambtenaren van de verschillende Lid-Staten en van de EG, bij gebruik van hun privé-wagen voor hun werk?

Stemmen in de verschillende Lid-Staten de kilometervergoedingen in de privé-sector overeen met die in de openbare sector?

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1567/84

van mevrouw Marijke Van Hemeldonck (S — B)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(8 januari 1985)

(85/C 79/43)

Betreft: Diamantimport uit India

Hoe is de houding van de Commissie tegenover de massale diamantimport uit India, die de werkgelegenheid in de verwerkingsnijverheid en de kleinhandel in gevaar brengt?

Zal de Commissie, aangezien diamant geen preferentiële importbehandeling geniet, wederkerige openstelling van de Indiase markt eisen?

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1568/84

van de heer Dieter Rogalla (S — D)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(8 januari 1985)

(85/C 79/44)

Betreft: Vlotte afwikkeling van het intracommunautaire verkeer aan de grenzen

1. In haar antwoord op mijn schriftelijke vraag nr. 465/84⁽¹⁾ van 7 augustus 1984 deelde de Commissie mij mee dat zij, nog regelmatig dan in het verleden het geval was, speciaal daartoe gemachtigde functionarissen naar de plaatselijke douanediensdiensten en de andere betrokken administraties van de Lid-Staten zou zenden, ten einde zich te vergewissen van de

⁽¹⁾ PB nr. C 262 van 1. 10. 1984, blz. 15.

vlotte afwikkeling van het intracommunautaire verkeer aan de grenzen en van de correcte toepassing van de geldende regels.

Kan de Commissie mij meedelen hoeveel maal dit sinds 17 augustus 1984 is geschied en met welk resultaat?

2. Hoeveel maal had het kunnen geschieden, wanneer de Commissie ter zake over voldoende personeel beschikt had? Hoeveel extra posten zijn voor dit doel in de begroting voor 1985 aangevraagd en hoeveel zijn er toegewezen?

3. In hoeverre bestaan er naar de mening van de Commissie mogelijkheden om ambtenaren van de Lid-Staten, die als gevolg van de langzaam afnemende controles aan de interne grenzen tussen de Lid-Staten overbodig worden, voor deze taken in te schakelen?

4. Heeft de Commissie initiatieven genomen om op dit terrein, via opdrachten in overleg met de Lid-Staten een oplossing te vinden voor een eventueel tekort aan personeel bij de communautaire autoriteiten?

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1569/84

van de heer Dieter Rogalla (S — D)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(8 januari 1985)

(85/C 79/45)

Betreft: Gebruik in België van een in Luxemburg geregistreerde auto — geval van de heer Paul Van Durme (ambtenaar bij het Europees Parlement)

1. Is de Commissie op de hoogte van het geval van de heer Paul Van Durme, wiens echtgenote bij het gebruik van haar in Luxemburg geregistreerde auto in de omgeving van Gent werd aangehouden, gedurende anderhalf uur ondervraagd werd en vervolgens nogmaals een verhoor diende te ondergaan in haar woning? Er wordt van hen een boete geëist van 155 000 Bfr. onder voorwendsel dat de auto in België frauduleus ingevoerd zou zijn. De betrokkene is nog een tweede keer aangehouden in november en vervolgens door de Vliegende Brigade naar de douanepost gebracht.

2. Welke voorstellen wil de Commissie ter zake doen om een eind te maken aan deze anomalieën, die ten aanzien van de Europese samenwerking negatieve gevoelens kunnen doen ontstaan?

3. Deelt de Commissie mijn mening dat dit soort problemen geregeld dient te worden met de souplesse die de burger op het hoogste niveau verwacht (in geval van een passende oplossing), waardoor het gevoel tot een gemeenschap te behoren zou worden bevorderd en tevens het economische klimaat in onze landen op de weg naar de verwezenlijking van een ware gemeenschappelijke markt zou worden gunstig?

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1570/84

van de heer Alasdair Hutton (ED — GB)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(8 januari 1985)

(85/C 79/46)

Betreft: Publikaties inzake bosbouw

Welke publikaties inzake bosbouw heeft de Commissie sinds de herziening van haar beleid in 1979 ter hand genomen?

Welke plannen voor een toekomstig programma voor publikaties inzake bosbouw bestaan er thans bij de Commissie?

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1571/84

van de heer Alasdair Hutton (ED — GB)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(8 januari 1985)

(85/C 79/47)

Betreft: Bosbouwbeleid

Welke belemmeringen bestaan er naar de mening van de Commissie voor de tenuitvoerlegging van een bosbouwbeleid in de Europese Gemeenschap?

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1572/84

van de heer Alasdair Hutton (ED — GB)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(8 januari 1985)

(85/C 79/48)

Betreft: Houtproductie

Welke maatregelen heeft de Commissie, gelet op het te verwachten tekort aan timmerhout in de wereld, genomen om het bosareaal en de houtproductie in de Gemeenschap uit te breiden?

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1575/84
van de heer Benjamin Visser (S — NL)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
(8 januari 1985)
(85/C 79/49)

Betreft: Grenscontrole bij railvervoer

1. Is het juist dat voor internationaal goederen-transport aan de binnengrenzen van de EG bij het railvervoer wagons vaak worden gecontroleerd, waarbij grote vertragingen kunnen ontstaan? Kunnen nadere mededelingen worden gedaan met betrekking tot deze controles (aard, omvang, frequentie, duur van de vertraging, e.d.)?

2. Indien het eerste gedeelte van vraag 1 bevestigend wordt beantwoord, leidt dat er dan niet toe dat het railvervoer voor goederen-transport onaantrekkelijk wordt ten opzichte van andere wijzen van vervoer? Welke maatregelen zijn of worden door de Commissie overwogen om deze vertragingen tot een minimum te beperken?

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1576/84
van de heer Benjamin Visser (S — NL)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
(8 januari 1985)
(85/C 79/50)

Betreft: Discriminerende handelingen in het zeevervoer

Wat denkt de Commissie te ondernemen tegen praktijken van een Britse rederij, die Britse onderdanen (UK passport-holders) en inwoners (residents) speciale prijzen voor scheepspassagiers toestaat, die 50-70 % onder de prijs voor de overige EG-onderdanen liggen?

Toelichting: de passage met de QE II (Cunard Line) naar New York: normale prijs in Engeland ongeveer 800 £; in België en Duitsland ongeveer 5 000 DM; de speciale prijs voor inwoners van Groot-Brittannië is 400 £.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1577/84
van de heer Benjamin Visser (S — NL)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
(8 januari 1985)
(85/C 79/51)

Betreft: Passagiersdiensten in het luchtverkeer

Wat denkt de Europese Commissie te ondernemen tegen de weigering van een nationale luchtvaartmaat-

schappij om boekingen te accepteren en vliegtickets uit te schrijven voor vluchten van een andere luchtvaartmaatschappij, die in het bestemmingsland geen vestigingskantoor heeft?

Toelichting: passage Brussel—Stanstead met UK Air: geen boeking in Brussel mogelijk, Sabena weigert informatie, boeking en uitgifte vliegticket.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1578/84
van de heer Louis Eyraud (S — F)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
(8 januari 1985)
(85/C 79/52)

Betreft: Paardevlees

De consumptie van paardevlees in de Gemeenschap beloopt ongeveer 100 000 ton, terwijl de produktie in 1983 slechts 55 000 ton bedroeg en in 1984 met 10 % zal dalen.

De grote leveranciers zijn het Oostblok en Zuid-Amerika waarbij levende dieren per spoor door Europa of per boot over de Atlantische Oceaan worden vervoerd, onder zodanige omstandigheden dat zij uitgeput aankomen en consumptie van het vlees niet zonder gevaar is.

Welke maatregelen is de Commissie, gezien de scherpe prijsdaling in de afgelopen maanden, voornemens voor te stellen ter ondersteuning van de producenten in de Gemeenschap?

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1580/84
van mevrouw Elise Boot (PPE — NL)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
(8 januari 1985)
(85/C 79/53)

Betreft: Vrij betalingsverkeer — consequenties van het Luisi en Carbone-arrest

In het arrest van het Hof van Justitie van 31 januari 1984 (gevoegde zaken 286/82 en 26/83; het Luisi en

Carbone-arrest), zijn door het Hof criteria geformuleerd voor de beoordeling van nationale maatregelen, welke het deviezen- en betalingsverkeer tussen de Lid-Staten belemmeren.

1. Deelt de Commissie de mening, dat in dit arrest vrij principiële uitspraken zijn gedaan met betrekking tot het vrije betalingsverkeer, vergelijkbaar met de vrij principiële uitspraken in het Cassis-arrest ten aanzien van het vrije goederenverkeer?
2. Deelt de Commissie de mening, dat het wenselijk zou zijn dat zij met een mededeling aan de Lid-Staten komt over de gevolgen van het Luisi en Carbone-arrest?
3. Zo ja, zou de Commissie daarin dan precies willen aangeven welke betalingsrestricties van de Lid-Staten uit de weg moeten worden geruimd?
4. Wanneer zou een eventuele mededeling over de gevolgen van het Luisi en Carbone-arrest te verwachten kunnen zijn?
5. Ten slotte de vraag of de Commissie nu, ja dan neen, bezig is met het toetsen van nationale maatregelen, die het tussenstaatse betalingsverkeer beperken? En heeft de Commissie, ja dan neen, inbreukprocedures tegen Lid-Staten ingeleid wegens schending van artikel 106 EEG-Verdrag? Zo ja, tegen welke Lid-Staten?
6. Wat vindt de Commissie van het feit, dat blijkens een bericht in de Financial Times van 1 december 1984 in Italië voor toeristen nog steeds restricties bestaan op het meenemen van een bedrag aan buitenlandse deviezen van meer dan 700 Ecu per reis?

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1581/84

van mevrouw Elise Boot (PPE — NL)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(8 januari 1985)

(85/C 79/54)

Betref: Vrij verkeer van goederen na het Vinchlozolin-arrest

In de uitspraak van het Hof van Justitie van 18 september 1984 in de Vinchlozolin-zaak (zaak 94/83), stelde het Hof in rechtsoverweging 16, dat „voorzover bepaalde bestrijdingsmiddelen buiten de Gemeenschapsregeling vallen, de Lid-Staten voor de aanwe-

zigheid van residuen van deze bestrijdingsmiddelen regelen kunnen stellen die per land kunnen variëren, afhankelijk van het klimaat, het gebruikelijke voedselpakket en de gezondheidstoestand van de bevolking”.

Daar het Hof niet heeft aangegeven op welke wijze de overheid van het land van invoer bij haar regelgeving rekening moet houden met voornoemde factoren, blijven interpretatievragen bestaan, zoals:

- hoe kan het land van invoer oordelen over goed landbouwkundig gebruik in het land van uitvoer, dat afhankelijk is van het klimaat?
- wat moet worden verstaan onder gebruikelijk voedselpakket?
- wat moet worden verstaan onder de gezondheidstoestand van de bevolking?

Dit is mede van belang in verband met rechtsoverweging 14 van het arrest houdende dat deze bevoegdheid van de Lid-Staten is begrensd door de laatste volzin van artikel 36 van het EEG-Verdrag.

In overweging 18 stelde het Hof, dat „de autoriteiten van de Lid-Staten van invoer gehouden zijn de vastgestelde maximale hoeveelheden te herzien, indien hun blijkt, dat de redenen op grond waarvan zij is vastgesteld, zijn gewijzigd, bij voorbeeld naar aanleiding van de ontdekking van een nieuw gebruik van een bepaald bestrijdingsmiddel”.

Bedoelde omstandigheden lijken onevenredig zware administratieve procedures te vergen, die op zichzelf in strijd geacht moeten worden met het vrije verkeer van goederen.

1. Hoe interpreteert de Commissie rechtsoverweging 16 en de daarin genoemde factoren?
2. Is de Commissie het ermee eens, dat rechtsoverweging 18 aldus moet worden opgevat, dat de Lid-Staten tevens gehouden zijn de maximaal vastgestelde hoeveelheid te herzien ten behoeve van de mogelijkheid tot import van in andere Lid-Staten rechtmatig geteelde en in de handel gebrachte eet- en drinkwaren, indien zulks geen gevaar oplevert voor de gezondheid in het land van invoer?
3. Is de Commissie bereid erop toe te zien en te waarborgen dat Lid-Staten aan in rechtsoverweging 18 genoemde verplichting zodanig uitvoering geven, dat ter zake geen onevenredig zware procedures worden gehanteerd, welke om die reden op zich in strijd te achten zijn met het vrije verkeer van goederen?

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1583/84van mevrouw **Elise Boot (PPE — NL)**aan de **Commissie van de Europese Gemeenschappen**

(8 januari 1985)

(85/C 79/55)

Betreft: Residuenregelingen in de Lid-Statens

1. Kan de Commissie medelen of er in alle Lid-Statens een regeling inzake residuen van bestrijdingsmiddelen op eet- en drinkwaren bestaat? Zo neen, in welke Lid-Statens niet?
2. Kan zij een opsomming geven onder vermelding van vindplaats en laatste datum van wijziging, van in de Lid-Statens van kracht zijnde residuenregelingen?
3. Hebben de onder 2 vermelde regelingen betrekking op dezelfde categorieën eet- en drinkwaren?
4. Kan de Commissie aangeven in welke mate deze regelingen letterlijk worden toegepast op uit andere Lid-Statens geïmporteerde eet- en drinkwaren?

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1589/84van de heer **Sergio Pininfarina (L — I)**aan de **Commissie van de Europese Gemeenschappen**

(8 januari 1985)

(85/C 79/56)

Betreft: Toestemming voor het verlenen van steun aan een Japanse onderneming door de Britse Regering

In februari van dit jaar heeft de Commissie de procedure van artikel 93, lid 2, van het EEG-Verdrag aangevangen met betrekking tot een voorstel dat haar door de Britse Regering was voorgelegd met het oog op de vestiging van een geautomatiseerde fabriek door de Japanse firma Yamazaki te Worcester. De Britse Regering heeft namelijk besloten een subsidie van ruim 5 miljoen pond uit te trekken voor de bouw van een fabriek voor de productie van numeriek bestuurde draaibanken en „machining centres”.

Op 18 juli heeft de Commissie erkend dat die subsidie een distorsie van de mededinging vormt, maar heeft zij tevens besloten dat het project voor een uitzonderingsregeling in aanmerking komt uit hoofde van artikel 92, lid 3, van het EEG-Verdrag, en wel omdat dit bedrijf mogelijkheden zou verschaffen voor de overdracht van geavanceerde technologie, waarvan de ge-

hele gereedschapsmachine-industrie van de Gemeenschap kan profiteren.

Aangezien het ons voorkomt dat het hier gaat om een bedrijf dat technieken toepast waarmee vele Europese bedrijven reeds experimenteren en dat daarvan alleen qua omvang verschilt, zouden wij gaarne van de Commissie vernemen:

1. op welke technische gronden zij heeft geoordeeld dat met het te Worcester te bouwen bedrijf nieuwe technologie in de Gemeenschap wordt geïntroduceerd?
2. hoe zij denkt te garanderen dat de in Worcester toegepaste technologie door Yamazaki permanent zal worden opengesteld voor demonstratie en kennisoverdracht ten behoeve van bedrijven uit de Gemeenschap ⁽¹⁾?

⁽¹⁾ Verwijzing naar de brief van 27 juli 1984 van Commissaris Andriessen aan het Europees Comité voor samenwerking tussen producenten van gereedschapsmachines.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1669/84 ⁽¹⁾van mevrouw **Marijke Van Hemeldonck (S — B)**
en de heren **Rudi Arndt en Fritz Gautier (S — D)**aan de **Commissie van de Europese Gemeenschappen**

(10 januari 1985)

(85/C 79/57)

Betreft: Visserij — fraude

Recent werd bekend dat in Nederlandse vismijnen op grote schaal fraude gepleegd zou zijn bij het registreren van de visvangst, om op die manier de nationale quota, in 1984 voor het eerst in volledige werking, te omzeilen.

Kan de Commissie zeggen wat de omvang is van de op die manier gepleegde overbevissing en hoe groot de schade is aan het visbestand van de Noordzee?

Heeft de Commissie weet van soortgelijke praktijken in andere Lid-Statens?

Welke stappen heeft de Commissie tegen Nederland genomen en wat zal haar toekomstige actie zijn?

Welke controlemaatregelen zal de Commissie voorstellen om een einde te kunnen stellen aan deze milieubedreigende overbevissing?

⁽¹⁾ Voorheen mondelinge vraag nr. 0-67/84.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1671/84 (1)

van de heren Karel De Gucht (L — B), Jørgen Nielsen (L — DK) en mevrouw Jessica Larive-Groenendaal (L — NL)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(10 januari 1985)

(85/C 79/58)

Betreft: Resultaten van de op 31 oktober en 1 november 1984 te Bremen gehouden Internationale Conferentie inzake de bescherming van de Noordzee

De vraagstellers

betuigen er hun tevredenheid over dat de Internationale Conferentie inzake de bescherming van de Noordzee voor het eerst is bijeengekomen,

betreuren evenwel dat de slotverklaring geen bindend karakter draagt en beperkt blijft tot een opsomming van louter formele intenties.

1. Kan de Commissie mededelen waarin het haar in het kader van deze conferentie verleende onderhandelingsmandaat bestond?
2. Om welke voorstellen gaat het precies daar waar in de slotverklaring gewag wordt gemaakt van de medewerking van de Commissie aan projecten ter beperking van verontreiniging vanaf het land?
3. Kan de Commissie informatie verstrekken over de betekenis van het begrip „speciale zone”, in het kader waarvan de Noordzee eventueel een bijzondere status kan worden toegekend?
4. Kan de Commissie in dit verband verklaren waarom de oeverstaten het niet eens zijn geworden over de opstelling van een algemeen verdrag tot bescherming van de Noordzee?
5. Kan de Commissie mededelen welke stappen zullen worden gedaan bij de Internationale Maritieme Organisatie ter invoering van een systeem van

verplichte aangifte voor schepen die gevaarlijke of radioactieve stoffen vervoeren?

6. Is de Commissie voornemens om overeenkomstig de slotverklaring initiatieven te ontplooiën voor de totstandbrenging van een programma voor controle en toezicht in samenwerking met de organen van het Verdrag van Oslo, waarbij de Gemeenschap de status van waarnemster heeft, en van het Verdrag van Parijs, dat mede door haar is ondertekend?
7. Kan de Commissie uitleggen hoe de te Bremen genomen besluiten zullen worden uitgevoerd, terwijl geen enkele termijn is vastgesteld, geen enkel nauwkeurig omschreven mandaat is verleend, geen enkele controlemaatregel is gepland en niet bekend is op welke datum de volgende conferentie zal plaatsvinden?

(1) Voorheen mondelinge vraag nr. 0-84/84.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1674/84 (1)

van de heer Patrick Lalor (RDE — IRL)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(10 januari 1985)

(85/C 79/59)

Betreft: Europees Handvest voor de rechten van de patiënt

Hoever staat het met de uitwerking van voorstellen voor een Europees Handvest voor de rechten van de patiënt in ziekenhuizen waar het Europees Parlement in januari jl. om heeft verzocht?

(1) Voorheen mondelinge vraag nr. H-381/84.